

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α'.

ΑΡΙΘ. 32.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΞ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διανομαὶ κατ' ἐπικοινωνίαν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀρροῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΞ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

5, ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1884.

ΠΟΥ Μᾶς ΣΥΡΟΥΝ αἱ ΜΟΔΑΙ;

Εἶνε τώρα πολὺς καιρὸς ποῦ μᾶς παρακαλοῦν πολλοὶ σύζυγοι, καὶ μᾶς διάζουν νὰ γράψωμεν δι' αὐτάς τὰς κατηραμένους καὶ καταστρεπτικὰς—καθὼς λέγουσιν οἱ ἴδιοι—μόδας, ἀλλ' ἡμεῖς διὰ νὰ μὴ δυσχερῶσθωμεν τὰς ἀναγνωστρίδας μᾶς δὲν ἐκάμαμεν τοῦτο μέχρι τοῦδε. Τώρα ἔμως ποῦ ἐλάβομεν τὸ δικαίωμα νὰ εἴπωμεν ὅτι αὐτοὶ μᾶς ἐβίασαν νὰ γράψωμεν, ἠναγκάσθημεν νὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ αὐτοὺς, διότι βλέπω, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶνε πολὺ ἡρεθισμένοι καὶ φοβοῦμαι μήπως εὗρουν τὸν πελᾶν τῶν αἱμοδίστρων. Λοιπὸν φίλοι ἀναγνώστριαι, στρέψατε πρὸς αὐτοὺς ὅλον τὸν θυμόν σας. Αὐτοὶ ὄφονται ἀπ' ὧν κατ' ὅμῶν ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ νίπτω τὰς χεῖρας καὶ ἀφαιρῶ μετ' ἐπιμελείας πᾶσαν ἐνοχοποιούσαν κηλίδαν. Εὐρετε τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τῶν σημερινῶν σαπωνίων.

Ἀλλὰ δὲν σὰς ἤλθε καμιάν φοράν περιεργία νὰ ἐξετάσητε, νὰ μελετήσητε καὶ νὰ ἀνακαλύψητε πόθεν ἔχουν τὴν ἀρχὴν τῶν αὐτῶν αἱ μόδι, ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν, καὶ ποῖον τὸ τέλος τὸ ὁποῖον προκαλοῦν; Ὅσαι θὰ μᾶς εἴπητε «ὄχι», σὰς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς συνοδεύσητε—νοερώς ἐννοεῖται—εἰς τὸ διερευνητικὸν τοῦτο ταξείδιον· ὅσαι δὲ θὰ μᾶς εἴπητε «ναί», σὰς συνιστῶμεν νὰ μᾶς κάμνητε τὴν συνδρομὴν νὰ ἴδῃτε τοῦλάχιστον ἂν τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐρευνῶν μᾶς θὰ ἦνε σύμφωνον πρὸς ὅ,τι ὑμεῖς ἀνεκαλύψατε.

Καὶ λοιπὸν πόθεν ἔχουν τὴν ἀρχὴν τῶν αἱ μόδα;

Πλουσία τις Δεσποσύνη ἢ Δεσποινίς ἐπιθυμοῦσα νὰ φαίνεται παντοῦ καὶ πάντοτε, ὅτι ὑπερέχει κατὰ πολὺ τῶν ἄλλων, πᾶς δύνανται νὰ κατορθώσῃ, τοῦτο· ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ καποία διαφορὰ εἰς τὰ φορέματα· ἀλλ' ἡθεαυτοὶ δὲν ὑπάρχει προσθέτει λοιπὸν ἕνα κόμπον ἐκεῖ, μίαν πτυχὴν ἐδῶ καὶ κατορθοῦται καλὰ τὸ πρᾶγμα.

Ἰδιοτροπὸς τις Δεσποσύνη ἢ Δεσποινίς μὴ ἀρεσκομένη σήμερον εἰς τὰ χθρῶν, οὐδὲ αὔριον εἰς τὰ σημερινὰ, ἐπινοεῖ κατ' ἑκάστην γῆματα καὶ τρόπους εἰς τὰ φορέματα διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ἰδιοτροπίαν τῆς.

Ἄλλη τις Δεσποσύνη ἢ Δεσποινίς ἐστερημένη φυσικῶς τοῦ θείου τῆς ὠραιότητος καὶ τῆς καλλονῆς· δώρου, προσπαθεῖ τεχνηέντως εἰ μὴ νὰ καλύψῃ, τοῦλάχιστον νὰ ἐλαττώσῃ ἀρκετὰ τὴν δυσμορφίαν διὰ χαρίεντος καὶ κομψοῦ φορέματος, ἀγνοοῦσα ὅτι διὰ τῆς ἀντιθέσεως ταύτης τὸ ἀντίθετον προσκαλεῖται.

Ἰδοὺ λοιπὸν τοὺς γονεῖς τῆς μόδας. Ὁ πλοῦτος, ἡ ἰδιοτροπία καὶ ἡ ἀσχημία. Αἱ τρεῖς αὗται Ἐξοχότητες γεννοῦν κατ' ἑκάστην νέαν σχήματα φορεμάτων, νέας προσθήκας, νέαν κοσμίματα, νέαν καπελλίνα· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀξίζει ἡ μία νὰ φορῇ νέον εἶδος καπελλίνου καὶ νέας μόδας· φόρεμα, καὶ ἡ ἄλλη νὰ φορῇ παλαιὰς μόδας, τράχι! γέλασμα καὶ ξερογάφιμον τοῦ τάλαιου φορέματος, ἂν γίνηται, ἡ ἀγορὰ

ἄλλου νέου, νὰ μετασχηματισθῇ ἢ νὰ ραφῇ κατὰ τὴν νέαν μόδαν.

Ἐντὸς λοιπὸν 15 τὸ πολὺ ἡμερῶν ἡ μεταμορφωσις γίνεται γενικὴ· τοῦτο ἔμως δυσχερεῖται πολὺ τοὺς τρεῖς πρώτους γονεῖς τῆς μόδας, διότι γίνονται ἐκείνοι ἐκ θαύματος ἰσάκι μετὰ τὰς ἄλλας, πάλιν καὶ ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος ὡς εἴπομεν δεῖν νὰ φαίνεται, ἡ ἰδιοτροπία πρέπει νὰ διακρίνηται καὶ ἡ ἀσχημία ἀνάγκη νὰ καλύπτηται, ἐντὸς ἄλλων 15 τὸ πολὺ ἡμερῶν, νὰ πάλιν νέαν σχήματα, νέους τρόπους, νέας μόδας· πρὸς τὰς ὁποίας ἀνάγκη πάλιν νὰ συμμορφωθῶσιν αἱ ἄλλαι, διότι ἔτσι εὐκόλως εὐκόλως εἰς ἐκεῖνας ποῦ τὰς πρωτοεφευρίσκουν δὲν πρέπει νὰ χαρίζωνται, καὶ ταιουτοτρόπως δίδει κύκλον τὸ πρᾶγμα.

Ἐἶδομεν λοιπὸν ὅτι ὁ πλοῦτος, ἡ ἰδιοτροπία καὶ ἡ ἀσχημία δίδουν τὴν πρώτην ἀφορμὴν εἰς τὰς μόδας· πρόσθετος δ' ἀκόμη καὶ τὰς μοδίστρας, διότι καὶ αὗται ἀνάγκη νὰ ἐργάζωνται καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον πιστεύω νὰ καταστήσωμεν καὶ ἡμεῖς ὡς αἱ Γερμανίδες—νομίζω—ποῦ τὰς κατέφεραν αἱ μοδίστριαι ἐπ' ἁπλῶς νὰ βαλλοῦν καὶ ἀληθινὰς κουκουβάκιες πάνω 'ς τὴν κεφαλὴν. Ἀλλὰ καὶ τὸν σκοπὸν τῶν μοδῶν τὸ ἐκαταλάβομεν· ὅτι δηλ. εἶνε νὰ ἐπιδεικνύηται ὁ πλοῦτος, νὰ εὐχαριστήσῃ ἡ ἰδιοτροπία καὶ νὰ ἐλαττώνηται ἡ ἀσχημία. Δὲν τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ μόδαί εἶνε καὶ ἐπινοήματα φιλαρεσκείας, διότι αὕτη μέγιστον ἐλαττωμα οὐσα, πόρρω ἀπέχει πάσης Κυπρίας Δεσποινίδος ἢ Δεσποσύνης. Ἐσμέν ὑπερβέβαιοι εἰς τοῦτο.

Ποιον τὸ τέλος τὸ ὅποιον αἱ μὸσαι προκαλοῦν;

Καὶ εἶνε ἀνάγκη ἄρα γε φιλοσοφίας εἰς τοῦτο; Ὁ πλοῦτος ἀπὸ τὸ δείχθαι δείχθαι θὰ δείξῃ πολὺ ὑγρήγορα τὰ δόντια του, καὶ τὰ δικά του καὶ τῶν κυρίων καὶ κυρίων του. Ἡ ἰδιοτροπία εὐχαριστήθαι εὐχαριστήθαι, θὰ ἀπολαύσῃ ἐπὶ τέλους τὴν μεγαλειότητα τῶν εὐχαριστήσεων, τὸ νὰ εὐχαριστῇται· δηλονότι ἐκοῦσα ἀκούσα εἰς τὰ μπαλλωμένα φορέματα. Ἡ ἀσχημία καλύφθαι καλύφθαι θὰ καλυφθῇ ἐντὸς ὀλίγου δι' ἀκαλύπτων ἢ φύλλων Εὐναλύπτου ἀφοῦ τὰ τῆς συκῆς εἶνε μισητὰ εἰς τὸν Θεόν.

Ὡστε αἱ τρεῖς αὗται ἐξοχότητες μυστικά μυστικά θὰ στήσωσι τρεῖς μεγαλοπρεπεῖς ἀψίδας διὰ τὰς κατόπιν ἐρχομένης Μεγαλειότητος τὴν Πτωχείαν, τὴν Ἐνδειαν καὶ τὴν Γυμνότητα καὶ τότε ἐπεὶ δὴ αἱ μὸσαι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λείψουν, θὰ ἐφευρίσκωνται πλέον μὸσαι οἰκονομίας καὶ λιτότητος· ἐποχὴν τὴν ὅποιαν κινδυνεύει τις νὰ ἐπιθυμῇ.

Συμφωνεῖτε λοιπὸν φίλοι ἀναγνώστριαί με τὰς ἰδέας μου αὐτάς; εἰ μὲ πῆτε «ὄχι» δὲν θὰ παραξενευθῶ διότι εἶνε «μὸσαι» ἐν ὅσῳ μοῦ πῆτε «ναὶ» θὰ ἀναπέμψω τῷ Θεῷ αἶνον εὐχαριστίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Θὰ ξεῦρετε βέβαια ὅτι ἡ Αἴγυπτος χρεώται εἰς ὁμολογούχους καὶ ὅτι ἦτο ὠρισμένον καὶ ἀποφασισμένον ἀπὸ τὰς Δυνάμεις νὰ πληρῶνται τακτικὰ οἱ τόκοι ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῆς Αἰγύπτου. Σήμερον ἡ Αἴγυπτιανὴ Κυβέρνησις κατὰ συμβουλήν τῆς Ἀγγλίας ἐσταμάτησε τὰς πληρωμὰς αὐτάς, καὶ διὰ τοῦτο διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αἰγ. Κυβερνήσεως αἱ Δυνάμεις Γερμανία, Αὐστρία, Ρωσία, Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία, ἀλλ' ὅχι μὲ τὴν ὁρεξίν τῆς, καὶ ἀνεφέρθησαν καὶ οἱ ὁμολογιοῦχοι εἰς τὰ μικτὰ διακοτήρια ἐναντίον τῶν Ὑπουργῶν τῆς Αἰγ. Κυβερνήσεως. Ἡ Ἀγγλία ἀπαντᾷ καὶ λέγει ὅτι, δὲν δύναται ἡ Αἰγ. Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ τοκοὺς καὶ χρεὴ εἰς τοὺς ὁμολογιοῦχους καὶ νὰ καθυστερῇ τοὺς μισθοὺς εἰς τοὺς ὑπάλληλους τῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε—λέγει—προσωρινόν· λάβετε ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ θὰ δῆτε ὅτι τὰ οἰκονομικά σχέδιά μας θὰ τὰς ἀρέσουν. Ὑπομονὴν λοιπὸν Δυνάμεις. Ὑπομονὴν ὁμολογιοῦχοι νὰ στηθῇ ἡ Ἑγγλέζικη μηχανὴ καὶ τότε νὰ δῆτε πῶς θὰ τρέχῃ καὶ πῶς θὰ τρέχῃ ὁ χροσός.

—Ὁ Ἀγγλὸς συνταγματάρχης Στίουαρτ καὶ ὁ Γάλλος πρόξενος εἰς Χαρτούμ ἦσαν εἰς βαπόρι καὶ ἐπλεον τὸν Νεῖλον· πλησίον

ὅμως τῇ περίπτου καταρρέοντι ἐκάθησε τὸ βαπόρι των. Ἐκεῖ τότε παρουσιάσθη ἓνας Σέχης καὶ τοὺς ὑπεσχέθη νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Μεράβαν· ἀφοῦ ἔπροχώρησαν ὅμως ὀλίγον, ὁ Σέχης συνεννοημένος μὲ ἀρκετοὺς βεδουίνους κατέσφαξε καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν συνοδείαν των.

—Πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀλεξανδρείας τεσσαράκοντα μίλια μακρὸν ἐφάνη στόλος Γαλλικὸς ἐκ δέκα θωρηκτῶν καὶ ἔκρινε πολέμικα γυμνάσια.

—Ἡ Αὐτοκρατορική Ὀθωμανικὴ τύρα θάλαμηγός «Ἀρχάδιον» ἐδιωρθώθη καὶ ἐξήλθε τῶν δεξαμενῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν αἷς ἐδιωρθώμετο.

—Ὁ Ἀλέξανδρος Αὐτοκρ. τῆς Ρωσίας στέλλει τὸ μεγαλειότερον Ρωσσικὸν παράσημον εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ ὁ Σουλτάνος στέλλει εἰς τὸν Ἀλέξανδρον τὸ μεγαλειότερον Τουρκικόν. Καλὸ μᾶτι νὰ μὴ πιάσῃ τὴν ἀγάπην των.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

—Εἰς τὸν Ἀγ. Τύρωνα, χωρίον ἄπεχον δύο περίπου μίλια τῆς Λεμεσσοῦ, γυνή τις χριστιανὴ ἐγέννησε τρεῖς παιδιά· δύο θηλυὰ καὶ ἓν ἀρσενικόν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἔχουσι καλῶς καὶ ἡ μήτηρ καὶ τὰ τέκνα.

—Εἰς τὸ χωρίον Ἀρτος προσελήφθη διδάκταλος ἐκπαιδευτὸς ὁ Κας. Χριστόδουλος Πικπαδόπουλος τελειοδιδάκτος τῆς Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων. Συγχαίρομεν τοῖς Ἀρσίοις ἐπὶ τῇ ἐπιτυχествῇ ἐκλογῇ των.

—Τὴν 2)ην ἰσταμένου (προσέχθ' Δευτέρην) θὰ προταθῶσιν ἐν Λεμεσσῷ οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν ὥς ἐκ τῆς παρυτήσεως τοῦ Κου. Δ. Χ'. Πύλου χηρεύουσιν θέσιν τοῦ Νομοθετικοῦ. Ἀγνοῦμεν τίνες θὰ ὦσιν οἱ ὑποψήφιοι. Ἐνὰ μόνον γνωρίζομεν μέχρι τοῦδε τὸν Κον. Ι. Δ. Καρεμφιλάκη Διηγόρον ὃν καὶ θεωροῦμεν ὡς λίαν κατὰλληλον.

—Ἀκτανόητον μᾶς φαίνεται τὸ νὰ θεωρηθῇ ὁ Πρωτοπαπᾶς ἀπὸ Πύργον τῆς Τυλληρίας ὡς κατάλληλος ἐπιστάτης ἐπὶ τοῦ ἐκτετιζομένου Σχολείου τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κυπριακῆς ἀδελφότητος! Παραγορούμεθα τέλος πάντων νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπάρχον καταλληλότεροι αὐτοῦ, ἀπορίας δ' ἄξιον πῶς δὲν ὠδηγήθη ὁ φ' ὧν ἔδει ἡ Κυπρ. ἀδελφότης περὶ τούτου! Ὁ ρηθεὶς πρωτοπαπᾶς καὶ δύο ἄλλοι προεστώτες, μὲ συμπάθειον, διὰ νὰ φέρουν μόνον εἰς τὸ χωρίον των τὰς ἐπτὰ χιλ. γρόσια τὰς σταλαίτας πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Σχολείου ἔλαβον διὰ τὸν κόπον των ἐπτὰ μετρίδια· ἐξοδεύουν δὲ τὰς ἐπτὰ χιλιάδας καὶ κτίζουν μόνον τέσσαρας ξηροὺς τοίχους καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπαιτοῦν καὶ δύο χιλιάδ.

γρόσια, ὅτι ἐξώδευσαν περισσότερα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐλογαρίασαν καὶ δι' αὐτοὺς γενναῖον μισθὸν καὶ τροφὰς κ.λ. ὁ προσεχὴς χειμὼν θὰ ἐξαλείψῃ καὶ τὸ ἔχνος τῶν τοίχων τοὺς ὁποῖους ἔκτισαν. Ἦνε ἄρα γε ταῦτα πάντα γνωστὰ εἰς τὴν Κυπρ. ἀδελφότητα, ἢ θὰ ταρᾶζωμεν κανενὸς τὴν χολὴν διότι τὰ σταλπιζόμεν;

—Διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἀξιότιμος Δήμαρχος τῆς πόλεως, ἡμῶν Κας. Χρ. Καρυδῆς, ἐπὶ τρεῖς περίπου μῆνας ἀπουσιάζων, ἐπισκεφθεὶς διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Λονδίνου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμεσσοῦ (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. Γρ. 190—200
Κρασία συνήθη „ 170—185
Ρακή 19 βαθμ. ἢ ὀκτ. 2. καὶ 10,
—2 καὶ 15.

Χαρούπις εἰς τὰς ἀποθήκας γρ. 82—83 τὸ γαλεπικὸν καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)

ἄσιτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 20—22.
ἡ κριθή „ [16 ὀκ.] 10—11.
τὸ ρόβι „ „ 18—20
ἀλεύρι ἐντόπιον ἢ ὀκτ. 50—52 παρὰ δ.
τὰ κρέας ἢ ὀκτ. γρ. 8—9.

ΦΥΓΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Τὴν προχθὲς Κυριακὴν (23) Ἀγγλοὶ καὶ Μαλτέζοι κατεπλημμύρησαν τὴν Λεμεσσόν. Πρὸς τὸ ἐσπέρας τρεῖς ἀπὸ αὐτοὺς ἠθέλησαν νὰ γρονθοκοπηθῶσιν ἐνώπιον τῆς Ἀστυνομίας· οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ζαπτιέδες, φιλάνθρωποι εἰς ἄκρον, ἐθεώρησαν θεάρεστον πρᾶγμα νὰ μῶσιν ἔς τὴν μέσσην νὰ τοὺς γωρίσουν· μά οἱ Ἀγγλοὶ οἱ σκληροὶ ποὺ χαπκρίζουν ἀπὸ φιλάνθρωπικὰ ἔργα; στράπτουν μὲν γρονθὴν τοῦ ἐνδὸς μέσ' ἔς τὰ δόντια ὀλιγοθύμητε ποῦ τὰ γέλοισιν· κτυποῦν γύρον τῶν χειρῶν των (διότι ἦτο διὰ τεισάρων ἱππων δύναμιν ὁ ἀτμός ποῦχαν μέσα των) φέγγουν μὲν ἄλλην ἄλλου ἔς τὸ πλευρον ἤθη ἔς τὴν στιγμὴν ὑπὸ τεσσάρων. Ἐπὶ τέλους μετὰ πολλῶν ὤρων ἀγωνίαν κατάρθωσαν οἱ 15 νὰ συλλάβωσιν ἓνα τὸν ὅποιον μετ' ὀλίγον παρέδωκαν εἰς τὸ πλοῖον.

Πρωτοφανὴς τρόπος κλοπῆς. Προχθὲς ἓνας χωρικός ἐφερε καὶ ἐπώλησεν εἰς ἓνα κασάπην ἓν πρόβατον· ὁ κασάπης ἐπλήρωσε τὸν χωρικόν, ἐπειδὴ ὅμως τοῦ ἔδωκε νομίσματα τὰ ὅποια ὁ χωρικός καλῶς δὲν ἐγνώ-

ριζεν, ἤθελήσεν οὗτος νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἐπληρώθη σωστά, καὶ τὰ ἔδωσεν ὅλα εἰς ἓνα Ἀρμένην καὶ τὸν ἠρώτησε νὰ τοῦ πῇ πόσα εἶνε. Ὁ Ἀρμένης ἀφοῦ τὰ παρετήρησε τοῦ εἶπεν ὅτι ἦσαν σωστά καὶ ἐτάχυνε τὴν χεῖρά του νὰ τοῦ τὰ δώσῃ σκύψας συγχρόνως καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἔργον του· ἠθάνθη δ' Ἀρμένης τὴν ἄλλην χεῖρα κάτωθεν τῆς δικῆς του ἀφῆκεν ἐντὸς ἐκείνης τὰ γρόσια καὶ ἐξηκολούθει τὸ ἔργον του. Μετὰ τινά ὥραν ὁ χωρικός τοῦ λέγει—εἶνε σωστά τὰ γρόσια;—εἶνε σωστά.—δωσέ μου τα—σοῦ τὰ ἔδωσα τώρα—μου τὰ ἔδωσες τώρα; μᾶς περιπαίζει; Κύριε;—βρὲ ἀδελφέ δὲν τὰ ἔβαλα τώρα ἔς τὸ λέρ σου;—Δὲν ἔχω σιὸρ χεπάρι. Καὶ ὅμως πραγματικῶς ὁ Ἀρμένης ἔῳσε τὰ χρήματα, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πραγματικῶς ὁ χωρικός δὲν τὰ ἔλαβε· τί τρέχει λοιπόν; Ὅταν ὁ Ἀρμένης ἐξέτεινε τὴν χεῖρα σκύψας εἰς τὸ ἔργον του, ὁ χωρικός δὲν ἐπρόσεξεν· ἐτάχυνε λοιπόν ἄλλος τὴν χεῖρα τὰ ἔλαβε καὶ ἐπῆγε ἔς τὴν δουλειάν του διὰ νὰ δῇ φαίνεται καὶ ὁ κείνος ἂν ἦνε σωστά, ἀλλ' ἔως τώρα δὲν ἠύδα ὁ κήσεν νὰ παρυσιασθῇ νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο.

Ἦρχισαν πλέον καὶ οἱ δικοὶ μας νὰ μιμῶνται τὴν εὐγένειαν τῶν ξένων. Πρὸ 4—5 ἡμερῶν τὴν νύκτα εἰς τὰς 9 ἔχυσαν ἀπὸ παράθυρον ἐνὸς σπητιοῦ ἐντὸς τοῦ δρόμου σάπια κατουρήματα καὶ ὀλίγον ἐλείψε νὰ κάμουν πάπτιαν ἓνα ξένον ὁ ὅποιος ἐπέρνα ὑπὸ κάτω. Βρὲ ἀδελφέ δὲν ἠλπιζα νὰ ὑπάργῃ τόση χονδροκεφαλία καὶ μάλιστα μέσα εἰς τὰς πόλεις νὰ περιμένουν νὰ δοῦν ὀλόκληρον τὸ ὄνομα των διὰ νὰ καταλάβουν ὅτι εἶνε κακοήθεια αὐτῇ ποῦ κάμνουν! θέλουν καὶ καλὰ νὰ τιμῇσουν τὸ φύλλον μας μετὰ τὸ εὐγενικόν τους ὄνομα, ἐνῶ ἡμεῖς ἀποτρεφόμεθα τὴν τοιαύτην τιμὴν.

Φίλε Σαλπινγτά (Λεμησσός 30 Σεπ)

Συστήσατε παρακαλοῦμεν εἰς τινὰ μάμμην τῆς πόλεως μας νὰ πύγῃ ἀπὸ τὸ νὰ κατηγορῇ καὶ νὰ ἀποκαλῇ πρὸς τὸ ὅτι τὰς γυναῖκας ὅσας δὲν τὴν παίρνουν εἰς τὴν γένναν των, διότι τοῦτο, λαμβάνομεν τὴν τὸλμην νὰ τῆς τὸ εἴπωμεν, εἶνε κακοήθεια. Ὁφείλει νὰ ἦνε εὐχαριστημένη μετὰ τὴν γεννᾶ, διότι ὅσαι δὲν τὴν ζητοῦν ἔχουν λόγους, τοὺς ὁποίους, διὰ τὸ καλὸν τῆς, ἂς μὴ τὰς ἀναγκάσῃ νὰ ἀναπτύξουν. Τοσαῦτα πρὸς τὸ παρόν διατελοῦμεν δὲ κτλ.

(ἔπονται τρεῖς ὑπογραφαί).

Κύριον Δημάρχειον! Νὰ ληφθῇ πρό-

νοια διότι οἱ ἀμαξηλάται ἐθρασύνθησαν τόσον ποῦ δὲν χαπαρίζουν καθόλου ἂν τρέχοντες πλακώσῃ κανένα νὰ ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς τὸ τρέξιμον καὶ ἡ χρῆσις διὰ τὰς ἀμάξας ἀγρίων βοῶν προχθὲς δύο ἀγριοὶ ταῦροι ἔσυρον μετὰ τῆς μεγαλειτέρης δυνάμεως ἐν μέσῳ τῆς πόλεως ἀμαξάν χωρὶς νὰ δυνήθῃ ὁ ἀμαξηλάτης νὰ τοὺς σταματήσῃ ἔως οὐ ἐκτύπησε σφοδρῶς ἡ ἀμάξα ἐπὶ τῆς γωνίας μαγαζείου καὶ οὕτως ἐκρατήθησαν. Ὁλοκληρον τὸ σωκκάκι ἔγεινεν ἀνάσταντον ἀπὸ τὸν θόρυβον καὶ τὰς φωνὰς μήπως πλακώσῃ ἡ ἀμάξα κανέν παιδί. Ἐλεος πλέον προτοῦ νὰ συμβῇ πάλιν κανέν ἀπευκταῖον. Ἐφιστῶμεν δὲ τὴν προσοχὴν σας καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «See Lane» εἰς τὴν ὁποία, τὸ πεζοδρόμιον εἰς ἓν μέρος ἐ ἀμῆλωσε, καὶ ἐπειδὴ ἔχει λάκκον ἐκεῖ, πιστεύω ὅτι θὰ καθήσῃ ἔξαφνα, καὶ θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην ἔπειτα ἀπὸ 8—10 ὀκάδας σαποῦνι νὰ καθαρίσωμεν ἐκείνον ἢ ἐκείνους ποῦ θὰ βαρύνῃ ἡ τύχη των.

Φίλε Σαλπινγτά (ἐδῶθεν)

Δέν μου λέγεις τί ἔπαθον τὴν νύκτα τῆς Ἐκλείψεως οἱ Καθολικιστὰ καὶ ἐκτύπων ταῖς καμπάνες καὶ μᾶς ἔκαμαν καὶ ἐπετάχθημεν ὅλοι ἔξω νομίζοντες ὅτι ἔγεινε πυρκαϊά ἢ μᾶς ἐπάτησαν κλέπται [πράγμα σπάνιον] ἢ τέλος, ὅτι τὰ βεπόρια ἤρχισαν καμμιὰν ναυμαχίαν μετὰ ἄλλα βεπόρια; Μήπως θὰ ἀρχίσωμεν πλέον νὰ μιμώμεθα (μιμώμεθα θὲς ἀγράμματα) τοὺς Τούρκους οἱ ὅποιοι κτυποῦν τὰ σαάγια καὶ τὰ γδιὰ καὶ ταῖς μαγερίσσαις ἔταν γίνηται ἔκλειψις; «Ἄμε γύρευε».

Ἀπ. Σ. Καλλιτέραν ἀπάντησιν δὲν ἔχω εἰρὴ νὰ σοῦ ποῦ τὸ ὄνομα σου «Ἄμε γύρευε»· μήπως ἐγὼ ἐσυμφώνησα νὰ σοῦ λύω τὰς ἀπορίας σου; Ἀλλ' ἐπειδὴ πιθα νὸν νὰ μ' ἐρωτᾷς διὰ νὰ δῇς ἂν τὸ ξεύρω καὶ τοῦτο, μάθε ὅτι ταῖς καμπάναις ταῖς ἐκτύπησεν ἓνας ζαπτιὲς ὁ ὅποιος ἐφύλαττεν ἐκεῖ πλησίον μετὰ τὸ ἓνα χεῖρ τὴν μάκν καὶ μετὰ ἄλλο τὴν ἄλλην· τί ἀμφιβόλλεις; «Ἄμε γύρευε λοιπόν».

Νά τα! δὲν τῶξευρα ἐγώ; Αἱ δύο σύζυγοι αἱ ἓνα σύζυγον σχοῦσαι Ἐκκλησιαστικὴ ἀδεία (ἐκεῖ εἰς τὸ Ὀμοδος ἐνθυμείσθε βέβαια)· θὰ φαγωθῶν ποῦ κομμάτι. Ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις των ἐβάσταξεν ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔως τὸ ἐσπέρας (καὶ τοῦτο πολὺ). Εἶνε ὅμως εὐκολον πιστεύω νὰ διορθωθῇ τὸ πρᾶγμα. Ὅπως ἔμειναν σύμφωνοι οἱ δύο πρῶτα καὶ ἐχωρίσθησαν διὰ νὰ συζευχθῇ μετὰ ἄλλην ὁ σύζυγος, τοιοῦτοτρόπως τὸ νέον ἀνδρό-

γυνὸν ἂς μείνῃ σύμφωνον ν' ἀπαλλαγῇ τῆς πρώτης συζύγου. Ἀλλὰ τίς θὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀπαλλακτῆριον; ἐδῶ εἶνε κοιμμάτι σκοῦρον τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὁ σύζυγος εἶνε πλούσιος καὶ διορθώνεται εὐκολα.

Λευκωσία 8 Σεπτ. 84.

Φίλε Συντάκτα!

Γράφοντες ἐν τῇ τοῦ προπαρελθόντος φύλλου τῆς «Σαλπινγος» ἡμετέρα διατριβῇ περὶ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς ἡμετέρας πόλεως οὐδόλω· ὑπαινιττόμεθα τὴν κυρίαν Πολύμνιν Φυσεντζίδου ἥτις ὁμολογουμένως πᾶν ἀκριβῶς ἐξεπλήρωσε τὸ ἐαυτῆς καθήκον. Αἱ μαθητήρια αὐτῆς σχετικῶς ἐφάνησαν πραγματικῶς πολὺ ἀνώτεροι τῶν τῆς ἄλλης τάξεως. Ἀνυπόμειθα δ' ἀληθῶς ἐὰν καὶ ἐπὶ μόνῃ στιγμῇ ἐσκέφθῃ ὅτι ἦν δυνατόν νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν αὐτῆς καὶ νὰ φανώμεν τοσοῦτοι ἀχάριστοι ὥστε νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς κατέβαλε καὶ καταβάλλει πρὸς μόρφωσιν τῆς κορασιακῆς νεολαίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ.

Θέλεις νὰ γίνῃς πλούσιος; Φύλαττε τὰ χρήματά σου καὶ καυστηρίασον τὴν συνήθειάν σου.

Θέλεις νὰ γίνῃς σοφός; Τρώγε, κοιμοῦ καὶ σίγα.

Θέλεις νὰ γίνῃς ἀξιολύστος; Λέγε «μάλιστα» εἰς ὅ,τι ἀκούεις καὶ χωρὶς νὰ ξεύρῃς περὶ τίνος πρόκειται.

Θέλεις νὰ ἦσαι πτωχός; Ἔσο τίμιος καὶ εἰλικρινής.

Θέλεις νὰ ὀνομασθῇς συκοφάντης; Ἐκδοσον ἐφ' ἡμερίδα καὶ λέγε τὴν ἀληθειαν.

Θέλεις νὰ ἀγαπᾷσαι ὑπὸ πάντων; Κράτει θυμιατὸν καὶ θυμιάζε πάντοτε ἐμπρός, πίσω, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πάντας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Συνιστάται τῷ δημοσίῳ τὸ ἐν Λάρνακι παρὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Τράπεζαν Ξενοδοχεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Ν. Ι. Μαυρῆ, λόγῳ καθαριότητος καὶ συγκαταβατικῶν τιμῶν.

Φίλε Σαλπικτά !

Κύριοι Σύμβουλοι τοῦ Ἰδαρέ καὶ Ἐπό-
πται τῆς δεκάτης ! φαίνεται ὅτι δὲν διαβί-
ζετε τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ ἂν τὸ διαβάζετε
δὲν θὰ σᾶς ἀφῆκε πολὺν νοῦν ὁ ζῆλος τῆς
ὑπηρεσίας σας διὰ νὰ ἐνθυμῆσθε τὸ Σωτήρι-
ον ἐκεῖνο λόγιον “Ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρω μὴ ποι-
ήσης”. Ἡ ἐκτίμησις τὴν ὁποίαν ἐκίμετε
εἰς τὰ προϊόντα διὰ τὸν φόρον τῆς δεκάτης
εἶνε καταστρεπτικὴ διὰ τὸν τρισδυτυχημέ-
νον γεωργόν· καὶ μάλιστα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι
“ἀγρόν ἡγοράσκατε” διὰ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερι-
κῷ τιμᾶς, αἵτινες οὐδεμίαν ἀναλογίαν ἔχουν
μὲ ἐκείνας ἃς ἀπαιτεῖτε, καὶ καθίσταται
ἀναγκάσιν νὰ πωλήσῃ σχεδὸν ὅλον τὸ ποσὸν
τῶν προϊόντων τοῦ ὁ χωρικός διὰ νὰ ἐτοιμά-
σῃ τὸ ἰσάζιον τῆς δεκάτης, ἐκτὸς τοῦ ὅτι
ζεύγη βωῶν ἡγοράσατε “πέντε” [πάρτε
καὶ δένα ἂν θέλετε] διὰ τὰς ἀποστάσεις
τῶν διαφόρων χωρίων ἀπὸ τὰς πόλεις εἰς ἃς
θὰ πωληθῇ τὸ γέννημα διὰ νὰ ἀφαιρῆτε τὸ
ἀγώγιον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν λαμβάνετε ὑπ’
ὄψιν τὰς διαφορὰς ποιότητος τῶν γεννημά-
των καὶ μέσ’ ἓνα καθουριστῆρι καθοριδί-
ζετε ὅλους, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οὐδέποτε σκέπτε-
σθε ὅτι ὁ γεωργὸς θγάλει καὶ κ ο ν δ υ λ ε -
ρ ᾱ δ ε ς ἓνα ποσὸν, τὸ ὅποιον ἀναγκάζετε
μὲ τὰς ἐπιταγὰς σας νὰ σᾶς πληρώσῃ εἰς
τὴν ἰδίαν τιμὴν τοῦ καθαροῦ πράγματος,
ἐκτὸς λέγω ὅλων τούτων τῶν προνοιῶν τὰς
ἐποίας—μὴ κακὸν—λαμβάνετε, νὰ καὶ μί-
αν Ἐφεσιν ἐκ μέρους τοῦ Ἐπόπτου τῆς Δε-
κάτης χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Κυβερνή-
σεως, ὅτι ἡ τιμὴ ὠρίσθη μικρά. Χάριν τοῦ
ἐντελοῦς ἐνταφιασμοῦ τοῦ δίδοντος βρωσίῳ
ὑμῖν τοῖς . . . γεωργοῦ, καὶ τὸ ἀποτελε-
σμα ποῖον ;

“Δεῦτε τελευταῖον, ἀπασμὸν, δώμεν τῇ
“πτωχῇ, γεωργίᾳ, ἐν θρηνηδίᾳ πολλῇ, αὕτη
“γὰρ ἐξέλιπεν ἐπιταγὴ Ἰδαρέ καὶ πρὸς τὰ
“φον ἐπιτίγεται, σφύρουσα κατόπιν, ζῶα, κτή-
“νη, πρόβατα καὶ ἀρχομένους ὁμοῦ. Ποῦ
“νῦν Εὐρωπαῖοι καὶ Τοῦρκοι τρέξατε ἀμέσως·
“ὡς τὴν Κύπρον γὰρ νὰ μαθετε πῶς κτίζει
“ταὶ Παράδεισος”.

Ἄλλο κακόν. Ὁ γεωργὸς ἐπειδὴ δὲν δύ-
νεται μέχρι α'. Νοεμβρίου νὰ πληρώσῃ
τοὺς φόρους τῆς δεκάτης, υποκύπτει εἰς
πρωτάκουστον φόρον 10 τοῖς 0 0 καὶ κατό-
πιν εἰς κατάσχισιν παντὸς ὅ,τι ἔχει· ἀλλὰ
δὲν πράττει παράνομα ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμ-
βάνῃ τόκον 10 τοῖς 0 0 ἐνῷ ἡ Ἐπιταγὴ διὰ
τοὺς ἄλλους ὀρίζει τὸν νόμιμον τόκον 9
τοῖς 0 0 ;

Μακρὰν λοιπὸν μακρὰν τὸ “Ὁ σὺ μισεῖς
ἐτέρω μὴ ποιήσης” καὶ κοντὰ πολὺ κοντὰ
τὸ “τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα δι’ ἐμὲ τὸν
Κυβερνῶντα”.

Ἐκ Ἀθρνακος.

Νέφος.

Ἐκ Λαπίθου 8, 85ρίου 84

Κύριε Συντάκτα τῆς Σαλπικῆς.

Μετὰ μεγίστης ὄντως χαρᾶς ἀναγγέλλο
μεν ὑμῖν ὅτι καὶ ἡ ἐνταῦθα Δημοτικὴ Συγ-
λὴ ἤρξατο λειτουργοῦσα αἰσίως· διευ’ υιομένη
ὑπὸ δύο νεκρῶν ἀλλ’ ἡθικῶν διδασκάλων τε
λειοφρόνων τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἑλλ. Σχολῆς,
τοῦ Κ. Πολυχάρπου Γαβριηλίδου ἐκ Μόρφου
καὶ τοῦ Κ. Γεωργίου Κ. Παυλίδου ἐκ Λευκω-
σίας. Οἱ διδασκαλοὶ οὗτοι καίτοι πρωτόπειροι,
μετ’ ἀκέραιου ὁμῶς ζήλου τὸ ἀνατεθεὶς αὐ-
τοῖς ὑψηλὸν ἐπιγγέλμα ἐξασκῶσιν, ἀγλαὰ
δὲ καὶ αἰσῶς ὡς ἐκ τούτου τ’ ἀποτελέσματα
οἱ κάτοικοι προβλέπουσιν.

Οἱ κάτοικοι τῆς Λαπίθου μεγάλην αἰσθή-
νουνται ἀγάπην καὶ σέβαν, πρὸς τὸν ἀξίεπαινον
Διοικητὴν Κυρηνείας Κον. Κένιον διὰ τὴν
ἀπολύτρωσιν καὶ διχάσωσιν ἀπὸ τῶν κατασρε-
πτικῶν ὀνύχων τῶν ἐνταῦθα Ὀθωμανῶν, τῆς
ἀρπαγείτης χριστιανικῆς νεάνιδος ἣν οὗτοι
προσεπλάθον· νὰ ἐκτουρκίσωσι. Μὴ δύναμε
νοὶ δὲ νὰ πράξωσι σήμερον ἄλλο τι πρὸς τὸ
ν’ ἀποδείξωσιν οἱ ἐνταῦθα Ὀθωμανοὶ τὴν
λύσσαν ἣν κατὰ τῶν Χριστιανῶν τρέφουσι,
προσπαθῶσι διὰ τοιούτων μέσων νὰ ἀρπᾶ-
ζωσι τὰς παρθένους καὶ νὰ τὰς ἐκτουρκί-
σωσι, ὅργανα ἔχοντες Ὀθωμανὰ τινα γραῖδια
ἅτινα προπελίζοντα ταῖς ἡμετέρας παρθέ-
νοισι, προσπαθῶσι παντοιοτρόπως νὰ δολοφ-
ώσιν αὐτάς.

Εἰς συνδρομητῆς σας.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Γ’.

Ἡ ἐ ρ ω μ έ ν η .

(Συνέχεια· Ἰδε προηγούμενον Ἀριθμὸν.)

Δειλὸς καὶ τρέμων ἐκ τῆς συγκινήσεως
ἔστρεψα πρὸς αὐτὴν τὸ βλέμμα μου δειλόν.

Ἦτο νεῖνις ἐξαισίως κάλλοντις,

θεὰ τῶν δασῶν ἦτο χαριτόβρυτος.

Ἡ εὐχαιρὸς καὶ ἡ εὐκρίνεια,

ἔαν προσωπεποιῶντο ὑπὸ τῶν γνωστῶν,

τῶν ἀθανάτων Ἀπελλοῦ καὶ Ραφαήλ,

εἰκόνα πιστοτέραν δὲν θὰ εὕρισκον.

Ἐπὶ τοῦ ἀρματός της εἶδον τὴν Ἡῶ,

τὸ Ἐαρ εἶδον ἐτι ἀνθοστάλιστον,

καὶ ἀναδυομένην ἐκ τοῦ κύματος

τὴν μάγισσαν τῆς κάλλοντος Θεότητος.

Ἀλλὰ παλμοὺς τόσον σφοδροὺς οὐδέποτε

ἤσθαιθην στὴν νεανικὴν καρδίαν μου.

Ὅλαι αἱ περὶ τῶν ἀνθρώπων σκέψεις μου

διελύθησαν ὡσεὶ ὄνειρον κακόν,

καὶ ἄλλους θεῖους κόσμους ἀνεκάλυψα

ἐν τῷ γλυκεῖ ἐκείνῳ, θεῷ βλέμματι.

Πλήρης δὲ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἔρωτος

στὸν νέον τοῦτον κόσμον ἀφιέρωσα

τὰ πάντα, καὶ καρδίαν, καὶ ψυχὴν, καὶ νῦν,

καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πάντα συνεκέντρωσα.

Τὸ θεῖον βλέμμα τῆς ἀντικατέστησε

τὰ τοῦ φίλου ψευδῆ ἐνχαλίσματα
τὸ μεδίαμά της, οὐράνιον, γλυκὺ,
τὰ ἀδελφικὰ πλὴν ψυχρὰ αἰσθήματα,
καὶ τὸ πᾶλλον δι’ ἐμὲ πτῆθός της σφοδρῶς,
αὐτὴν τὴν πατρικὴν καὶ μητρικὴν στοργὴν.
Ἄλλ’ οἶμοι ! ῥόδον θελκτικὸν ὁ ἔρωρ της,
πρωτὶ μόνον ὡς τὸ ῥόδον ἔζησεν.

Εἰς τὴν τῶν ἀδαμάντων λάμψιν καὶ χρυσοῦ,
εἰς τῆς πολυτελείας τὰς νεανικὰς
τρέλλας, ἀπαιτήσεις, θωπεΐας, ἡδονὰς,
νὰ ἀνθέξῃ ἐτάθη, φεῦ ! ἀδύνατον,
καὶ τ’ ἄνθος προσβληθὲν κτέπετε ξηρὸν
Ὁ ἔρωρ της ἐσβέθη ὡσεὶ σθένυνται
ἀπὸ τῆς διχάττων ἐν τῷ στερεώματι.

Ὁνειρον ἦν γλυκὺ, τερπνόν, μαγευτικόν,
καὶ διελύθη ἐν μιᾷ μόνῃ νυκτὶ !

Ὁ τάλας εἰς τὸ νέον τοῦτο κύπημα
ὀλοτελῶς τὰς φρένας μου ἀπώλεσα.

Εἰς σκότῃ ἐβυθίσθην ἀποτρόπαια,
καὶ Ἐρινύας ἔβλεπον, ὄφεις παντοῦ.

Ὁλόκληρος ὁ Ἄδης τὴν καρδίαν μου
νυκθημερὸν ἀσπλάγχνω· κατεσπάρασσε

καὶ ἐξ αὐτῆς πᾶν κῆθημα ἐσάρωσε
καὶ εἰς ἔρημον Σαχάρην τὴν μετέβαλεν.

Οἰμωγὰ ἐκ τοῦ πτήθους μου ἐξήρχοντο,
καὶ ἀραὶ ἐκ τοῦ ἀφρισμένου στόματος,

πρὸς τὰς τῶν πονηρῶν πνευμάτων ὁμοίαι,
τῶν ἐκπεσόντων τότε ἐκ τῶν οὐρανῶν,

σείσασαι τὸν Θρόνον καὶ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

Ἀλλοίμονον ! τετέλεσται ! τετέλεσται !

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Ἐν Λευκωσίᾳ

«ΝΚ»

Λύσις τοῦ 30 αἰνίγματος

καινός—αἰνός—ἄνιος

Λυτῆρες—Οὐδεῖς.

Λύσις ἐρωτήσεως δ’.

Οἱ δύο πατέρες καὶ οἱ δύο υἱοὶ ἦσαν
μόνον τρεῖς ἄνθρωποι· πατήρ, υἱὸς καὶ
ἕγγονος.

Λυτὴρ ἐκ Λεμησσοῦ μόνος ὁ Κ. Σο-
φοκλῆς Λοβαρίδης.

Αἶνιγμα 31.

Ἐὰν σκοπῶς τ’ ὅλον μου,

εἰς δρόμ’ ἔμην χωρίτης,

σαφῶς εἰς μὲν τὸ πρῶτόν μου,

πόλιν θὰ συναντήσης·

ἄλλο ὁμῶς ἀνακτα

σεμνῶς θὰ χαιρετήσης·

πλὴν συνημμένως φίλε μου

ἐὰν μὲ θεωρήσης,

Ἀνδρείου ἥρωος υἱόν

τότε θὰ μὲ γνωρίσης.

Λευκωσία

Πολ. Γαβριηλίδης.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἡ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.